

nikovin puiston neuvostoravintolassa, missä venäläinen toverimme, yleis-venäläisten neuvostojen toimeenpanevan keskuskomitean puheenjohtaja Sverdloff kummina risti äsken syntyneen maailman toiseksi kommunistiseksi puolueeksi.

Toivomme, että tämä toinen kommunistinen puolue olisi vanhemman vel-

jensä veroinen edes uskollisuudessa asialle, uljuudessa ja sitkeydessä vastusten edessä.

Olemme vakuutetut, että Suomalaisen Kommunistisen Puolueen rivit ovat laajentuvat ja että suomalaisetkin työläiset ovat yhdessä luokkatoveriensä rinnalla maailmaa valloittamassa köyhälistölle.

Suomen Kommunistisen Puolueen peruslausunto

Suomalainen Kommunistinen Puolue on proletariaatin, palkkatyöväen puolue, joka ajaa yksinomaan työväenluokan asiaa, koettaen nostaa sitä valtaan, hävittääkseen porvarillisen valtion ja kapitalistisen talousjärjestelmän.

Kommunistinen Puolue nojaa siihen vallankumoukselliseen marxilaisen sosialismin periaatteeseen, siihen kommunismin periaatteeseen, jota Marx ja Engels julistivat, mutta jota myöhemmän ajan sovittelupolitiikoitsijat ovat väärin selittäneet, sovittelupolitiikoitsijat, joitten teoreettisten selittelyjen mukaisesti myös Suomen vanha sos. dem. puolue on ohjelmansa hyväksynyt.

Kommunistinen Puolue tahtoo, kuten aikoinaan myös tekivät Marx ja Engels erottaen vallankumouksellisista sosialismia vastustavista "sosialisteista" ja "sosialidemokraateista", jotka eksyttävät työläisjoukkoja pois siltä vallankumouksellisen taistelun tieltä, joka välitörmästi johtaa työväen diktatuurivaltaa ja sosialistiseen vallankumoukseen.

Porvaristo poliittisine ja taloudellisine rosvojärjestöineen on työväenluokan verivihollinen, joka on kukistettava ja hävitettävä. Mutta tuon porvarivallan pitkittymistä avustavat "sosialistien" ja "sosialidemokratien" nimellä kulkevat "oikeustolaiset" ja "keskustalaiset" työväen pimitäjät ja pimityspuolueet, ollen työväenluokan vihollisia ja sellaisina kohdeltavat.

Perussyynä työväenluokan puutteen, kurjuuteen ja oikeudettomuuteen on tuotantovälineitten yksityisomistus-oikeuteen perustuva kapitalistinen, työntuloksien riistämistäjärjestelmä, jonka takana on kapitalistinen luokkavaltio voimakelnoinensa, luokkasorron välineinensä. Pääoman käyttö työnto-

loksien riistämiseksi työläisten käsistä porvarien ylläpidoksi ja hyvinvoinniksi sekä yhä suurempien liikevoittojen saattamiseksi on tämän tuotannon oleellisin tunnusmerkki. Mutta yksityisvaltioitten asteelta on kapitalismi kehittänyt viimeisimmälle vaihekaudelleen, imperialismin. Valtiollinen valta, tuotantovälineitten omistus ja työväestön luovat rikkauudet ovat eri maissa yhä enemmän joutuneet vain harvojen kapitalistiyhtymäin käsiin, jotka sopivat keskenään koko maailman jakamisesta suuriin riistämisalueisiin yli kansallisuus, rotu ja valtion rajojen. Aivan samoin kuin työläiset suurissa tehtaissa eivät enää näe inhimillistä isäntää, vaan ainoastaan kylmän suuppääoman, yksityisten kohtalosta mitään piittaamattomine prosenttiharrastuksineen, samoin kansat imperialismin asteella joutuvat imperialistisen kapitalismin liikelakien alaisina joukkokurjuuteen, jopa joukkokuoleman alaisiksi. Osoituksena tästä on hirmuinen maailman sota, imperialististen valtaetujen jättiläismäinen yhteentörmäys.

Tämä kapitalismin kehitysvaihe on kiiruhtanut proletarisen sosialistisen vallankumouksen tuloa. Syntyy vallankumouksellisia joukkoliikkeitä. Ajatus omassa maassa suoritettavasta pysyvästä vallankumouksesta yhtyy kansainvälisen vallankumouksen tietoisuuteen. Vanhat sosialidemokratiset katsomukset kaikissa maissa väistyvät uuden vallankumouksellisen, kommunistisen katsomuksen tieltä.

Kaikkissa maissa kiintyy vallankumouksellisten joukkojen toivo vaan siihen, että porvarivalta on kukistettava, sen luokkavalta kerrassaan hävitettävä ja tilalle asetettava työväenvalta. Vallankumoukselliset joukot ovat menet-

täneet luottamuksensa entisiin taistelutapoihin, päämääriin ja imperialismin palvelukseen ryhtyneisiin johtajiinsa. Sosialistinen tietoisuus käy elämän käytännölliseksi kysymykseksi ja sosialismin toteuttamista aletaan vaatia.

O:ellisesti on yksityisomistus todellisuudessa tullut tarpeettomaksi kehityksen jarruksi. Siihen perustuva

kataisteluun järjestynyt köyhälistö pyrkii kansanvaltaiseen tasavaltaan, vaan köyhälistön päämääränä on pyrkiä köyhälistön valtaan, kaiken valtiollisen ja taloudellisen vallan anastamiseen omiin käsiinsä. Porvarillinen valtio hävitetään ja sijalle luodaan työväen valtio, jossa porvaristo on oikeudeton luokka ja työväen luokka määrää kaikissa

Berlinin eläintarhassa juetaan nseita vallankumouksellisille.

tuotantotapa on pantava käytäntöön, jos mieltään viedä taloudellista ja henkistä kehitystä eteenpäin. Yhteiskunta on kypsä siirtymään sosialismiin. Tällöin tulee vallankumouksellisten luokkien rohkeasti käydä sosialismia käytännössä toteuttamaan eikä jäädä odottamaan epämääräistä kamariteoreetikkojen lupaamaa sosialismia jossain kaukaisessa tulevaisuudessa.

Nyt ei tule enää kysymykseen, että luokkatietoisuuteen herännyt ja luok-

suhteissa maan ja kansan henkisestä ja taloudellisesta elämästä.

Sosialistinen yhteiskunta, jonka toteuttamiseksi Kommunistinen Puolue toimii ja taistelee, ei ole työväelle uusi yhteiskunnallinen päämäärä, vaan sen kauan kantama ihanne, jonka viimeaikainen taloudellinen kehitys on tulennuttanut kypsäksi hedelmäksi.

Sosialistisella vallankumouksellaan on kunkin maan työväestön pelastettava niin itsensä kuin toistenkin maitten

köyhälistön suuri asia sekä perustettava yhteinen kansainvälinen neuvostotasavalta sosialistisen maailmanjärjestyksen voitoksi ja vahvistukseksi.

Venäjän köyhälistön Sosialistinen Neuvostotasavalta on tässä merkityksessä toistaiseksi maailman vallankumouksellisen köyhälistön ainoa oikea isänmaa, jota kaikkien maiden kommunistien on nyt puolustettava imperiaalismin rosvoilta, sillä Venäjän Sosialistinen Neuvostovalta on koko maailman köyhälistön yhteinen taisteluase kaikkien maiden porvareita ja niiden hirmuhallituksia vastaan.

Näillä perusteilla Suomalainen Kommunistinen Puolue lausuu:

1. Työväen on tarmokkaasti valmistauduttava aseelliseen vallankumoukseen, eikä sulkaan pyrittävä palaamaan siihen vanh. eduskunnalliseen, ammatilliseen ja osuustoiminnalliseen taisteluun, jonka kannalla Suomenkin työväenjärjestöt olivat ennen vallankumousta.

2. Ainoastaan sellainen työväenliike ja toiminta, josta on takeita, että se edistää kommunismin levlämistä sekä työväen tulevan sosialistisen vallankumouksen voitolle pääsyä on hyväksyttävä ja sellaista on tarmokkaasti ajettava; — toisellaisella kannalla esiintyvää toimintaa työväen keskuudessa on jyrkästi tuomittava, paljastettava ja vastustettava.

3. Vallankumouksen kautta on otettava työväenluokan omiin käsiin kaikki valta ja perustettava rautainen työväendiktatuuri; — on siis pyrittävä porvarillisen valtion hävittämiseen, eikä suinkaan kansanvaltaan, ei ennen vallankumousta eikä vallankumouksen kautta.

4. Työväendiktatuurivallan kautta on luotava kommunistinen yhteiskuntajärjestys, pakkoluovuttamalla heti kaikki maa ja kaikki omaisuus sekä järjestyneen työväen omalla tarmolla järjestettävä kaikki tuotanto ja tuotteiden jako; — ei siis ole, ei vallankumouksen kautta, eikä ennen sitä, pyrittävä vain korjallemaan kapitalistista riistojärjestelmää siedettävämmäksi.

5. Työväen kansainvälisen vallankumouksen syntymistä ja voittoa on edistettävä mahdollisimman tarmokkaasti, sekä kaikkiin voimin tuettava Venäjän

proletariaatin Sosialistista Neuvostotasavaltaa.

Suomessa on tällä hetkellä porvarillinen lahtarivalta voitolla. Verisellä terrorilla on porvaristo koettanut tukahuttaa työväen vapauspyrkimykset. Tuhansien toveriemme veri huutaa kostoa. Kymmenet tuhannet orvot ja lesket nääntyessään nälkään kiroovat sortajaansa — tuskalla odottavat vapautumisen hetkeä.

Työväen voima on tällä hetkellä hirveän luokkasorron alaisena, vaan voitettuna, murrettuna se ei ole.

Se on uudestaan nouseva.

Kovan kokemuksen kouluuttamana on se lahtariterrorinkin kahleet murtava.

Porvaristo jo pelkää sitä. Kaikki voimansa ja pirullisen taitonsa se käyttää välttääkseen lähestyvää tilintekopäivää.

Suomen työväestön on tarkoin harkittava tekonsa, antamatta vieketellä itseänsä ennenaikaisiin ja varomattomiin tekoihin, jotka vain heikentäisivät sen joukkovoimaa. Sen sijaan on työväen koottava ja järjestettävä kaikki voimansa lähestyvää viimeistä, ratkaisevaa taistelua varten.

Vaviskoot vallassa olevat luokat kommunistisen vallankumouksen edessä!

Köyhälistöllä ei ole menetettävänä muuta kuin kahleensa!

Voitettavana sillä on koko maailma!

Suomen kommunistisen puolueen ohjelmaehdotus

Yllämainitun nimellisenä esitettiin Moskovan kokoukselle perustelut kommunistisen puolueen ohjelmaehdotuksesta. Kun siinä toistetaan suurimmaksi osaksi samaa kuin edellisessä hyväksytyssä puolueen peruslausunnossa, niin selostamme siitä vain pääkohtia.

Ensiksi siinä käsitellään vallankumouksen periaatteellista puolta ja sitten painostetaan, että "Suomen työväen viimeistalvinen vallankumous syntyi historiallisena välttämättömyytenä.

Kun Saksan imperialismin peto riensi Suomen lahtarien avuksi, ei punasan armeijamme sankarillinen rintama enää kestänyt. Suomen työväen oli tällä kertaa sorruttava imperialismin jalkoihin. Miehuullisesti täyttäen velvollisuutensa se on kantanut tämän äärettömän raskaan uhrinsa. **Kunniä kaatuneille tovereille!** Hukkaan ei heidän verensä virrannut."

Sitten todetaan, mitenkä kehityksen välttämättömyydellä Saksan imperialismin käden täytyy herpaantua ja että Suomen porvaristo päästi ennenaikojaan voitonhuodon.

Selitettyään, miten Suomen porvaristo on ajanut olosuhteet sellaiseen pisteeseen, että muuta ulospääsyä ei Suomen työväenluokalla ole kuin aseellinen vallankumous, niin samalla kuitenkin painostetaan, että **"millä hetkellä ja millä tavalla tähän vallankumoukseen on työväenliikkeen noustava, se on harkittava**

vallitsevien olojen ja voimasuhteitten mukaan. Siihen ei saa ennenaikojaan ja kevytmielisesti ryhtyä, mutta sitä ei saa myöskään lykätä sopivan hetken yli, sillä kumpikin voi koitua suureksi turmioksi. Missä määrin työväen on ennen vallankumousta käytettävä hyväkseen lievempiä joukkotoimintansa muotoja, esim. suurlakkoja tai joukkomielenosotuksia ja missä myös käytettävä osanottoa eduskuntataisteluun, ammatillisen liikkeen eri muotoja ja osuustoimintaa, sekin **riippuu kokonaan kulloinkin ja kussakin maassa vallitsevista oloista."**

Ohjelmaehdotuksen lopussa selitetään, mitenkä Suomen työläisillä heidän mielestään ei nyt enää ole muita mahdollisuuksia kuin työväen luokkavaltion, neuvostovaltion perustaminen. Lopuksi esitetään suoranaisia toimenpide-ehdotuksia, jotka jo ilmaantuvat edellisissä asiakirjoissa.

Sotilaita ja siviilihenkilöitä vallankumousta turvaamassa.